

อินดีเกอร์มิเนชีของเหตุการณ์

เทพทวี โภควนิ

บทคัดย่อ

ในงาน “เหตุการณ์ ความจริง และอินดีเกอร์มิเนชี” (2002) ของอาชิลเล เซ วร์ทซิ ได้เสนอความคิดที่ว่าข้อความเหตุการณ์โดยทั่งหมดนั้นมีลักษณะอินดีเกอร์มิเนท ไม่ตรงไปตรงมา โดยเห็นได้จากตัวอย่างของปัญหาที่มาจากปรากฏการณ์ของความคลุมเครือ ซึ่งไม่อาจหาจุดเชื่อเหตุการณ์ได้ในตำแหน่งของกาล-อวากาศและขอบเขตของมันก็เป็นเพียงไม่ใช่ใบนาไฟฟ์ และเห็นได้จากข้ออภิเดิมว่าด้วยข้อความเอกสารลักษณ์จากปัญหาที่ว่า ชื่อเหตุการณ์ที่มีความหมายต่างกันสามารถมีสิ่งที่ถูกบ่งถึงถึงเดียวกันได้ รวมถึงข้ออภิเดิมที่ว่าเหตุการณ์ไม่อาจอธิบายให้น่าพอใจได้ด้วยคุณสมบัติเชิงเวลาและคุณสมบัติแบบໂทรป ผู้เขียนไม่เห็นด้วยกับวาร์ทซิ เพราะเห็นความไม่สมมูลนั้นข้อโต้แย้งคือวาร์ทซิไม่อาจปักป้องจุดยืนของตนได้ว่าความคลุมเครือนั้นคืออะไรซึ่งทำปรากฏการณ์ของความคลุมเครือถูกมองเป็นความคลุมเครือเดียวเอง และข้อโต้แย้งต่อการอธิบายเหตุการณ์ด้วยໂทรปของวาร์ทซินั้นก็ฟังไม่เข้า เพราะผู้เขียนได้เสนอว่าทฤษฎีໂทรปมีความสามารถอธิบายโดยเข้ากันได้กับเกณฑ์เอกสารลักษณ์ของเหตุการณ์ ซึ่งที่ได้ว่าไม่ได้มีความขัดแย้งใดๆ ในกรณีที่ชื่อเหตุการณ์ที่มีความหมายต่างกันจะสามารถมีสิ่งที่ถูกบ่งถึงอย่างเดียวกัน และผู้เขียนเสนอว่าความเข้าใจผิดของวาร์ทซินั้นเกิดจากการมีข้อยอมรับต่อความสัยแบบเดิมที่เห็นว่าโลกมีอยู่โดยไม่ขึ้นกับมนุษย์แต่ว่ารหัศกกลับไม่ได้มีการวางแผนอภิปรัชญาของเหตุการณ์ร่วมไปกับบรรดาศาสตร์ จึงเกิดปัญหาอินดีเกอร์มิเนชีของเหตุการณ์ขึ้น

1

ในขณะที่ข้อความที่บ่งถึงวัตถุ (object) เช่น (1) หมวดของลูกสาว สามารถตรวจสอบค่าความจริงว่าเป็นอย่างไร ได้ด้วยการไปดูว่าหมวดของลูกนั้นสวยจริงหรือไม่ ข้อความที่บ่งถึงเหตุการณ์ เช่น (2) การบรรยายของลูน่าเบื้อ กีดูเหมือนจะตรวจสอบความจริงได้เช่นกันว่าการบรรยายของลูนั้นฟังนำเบื้อจริงหรือไม่ นักปรัชญาจึงมองว่าการพูดถึงเหตุการณ์ เช่นนี้น่าจะมีแนวทางการศึกษาในกวีทยาอย่างเดียว กันกับที่ศึกษาวัตถุโดยมองว่าเป็นสัตภาพ (entities) เพื่อให้การพูดที่เรามีเป็นปกติเกี่ยวกับโลกนั้นมีความหมาย โดยเห็นได้ชัดเจน เช่น ในแนวคิดของเดวิดสันซึ่งมองว่าความหมายของประโยคเหตุการณ์ หรือการกระทำนั้นมีรูปแบบเชิงตรรกะ (logical forms) เป็นตัวกำหนด (Davidson, 1967) การบ่งถึงเหตุการณ์จึงมีความตรงไปตรงมาได้ เช่นข้อความ (3) บรรดุสแหงซีชาร์ด้วยมีดเล่มหนึ่ง ก็เป็นข้อความที่บ่งถึงเหตุการณ์อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น โดยอาศัยความสัมพันธ์สามที่คือ บรรดุส, ซีชาร์, และมีด ถ้าจะถามว่า ทำไม่ข้อความ (3) จึงสามารถบ่งชี้อีกข้อความหนึ่งคือ (4) บรรดุสแหงซีชาร์ ได้ก็อธิบายได้ว่าพระเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นคือ การแหงซีชาร์โดยบรรดุส นั้นมีคุณสมบัติ (property) บางประการซึ่งในที่นี้คือคุณสมบัติ การทำให้เกิดขึ้นด้วยมีดเล่มหนึ่ง (3) จึงบ่งชี้ (4) ได้แม้ว่า (4) มีความสัมพันธ์ที่ต่างออกไปคือ เป็นความสัมพันธ์สองที่ระหว่างบรรดุสกับซีชาร์ก็ตาม ข้อวินิจฉัยต่อความหมายของเหตุการณ์ในฐานะสัต